

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Dorothea. 6. Februarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

alter blandè & cuniculis , alter palam & apertâ vi-
aggredditur ! Quàm difficilè , inquam , cùm etiã
corpus nostrum , allectum blanditijs & delicijs vo-
luptatum , partes illicò suscipiat . Quid ageres si
constantia tua deliciarum illecebris, & Tyrannorum
minis tentaretur ? tu ? qui tuam salutem breviori
voluptati toties postponis ?

3. Angelis puritate par fuit, imò, juxta sanctum
Ambrosium , superior ; hominibus quippe fortiter
pugnandum , ut illibatam servant castitatem , non
item Angelis , qui ab omni concretione corporis
sejuncti sunt , Ut puritatis thesaurum servemus , S.
Agathæ ; & Angelorum exemplo , Deum præsen-
tem semper cogitemus , semper obsequamur ejus
voluntati , & spretis , quantum fieri potest , volu-
ptatibus , cælestes delicias exequamur . *Differunt qui-
dem homo pudicus & Angelus, sed felicitate, non virtute,
illius castitas felicitior, hujus fortior esse cognoscitur.* Amb.

S. DOROTHEA.

6. Februarii.

*Quis ergo nos separabit à Charita-
te Christi ? tribulatio ? an angu-
stia ? an nuditas ? an periculum ?
an persecutio ? an gladius ?*

S. Paulus ad Rom. cap. 8.

DOROT.

DOROTHEA Cæsareæ pro Christo captiva, captivos in triumphum Cupidinem & Tyrannidem duxit. Expugnanda enim binis sororibus tradita, quæ datam DEO fidem prodiderant, tam fortiter decertavit, ut ambas ab impiis castris ad antiquam fidei stationem redire compulerit; & hæ quidem proditoris crimen sanguine eluêrant; ipsa verò victorias victoriis perrexit necere, eruentas illas quidem, sed gloriæ plenas, ut quæ sciret nullam tam Sponso Christo placere Virginem, quàm quæ suâ non alienâ ruberet purpurâ. Itaque cum faces lateri admoventur, has illa nuptiales tædas credere; cum ad gladium citaretur, velut ad thalamum properare; inter lictores quasi paranympnos obambulare; ad supplicii deniq; locum ut melioris cæli hortos ridere. Irrisit tam innocentem risum Theophilus quispiam, & è Sponsi viridariis aut rosam sibi vernam, aut Autumni munus, pomum, Virginem poposcit. Promisit utrumque DOROTHEA, fidemque vix ingressa Elysios campos extemplo liberavit. Adest lectissimus cælo Ephebus, & promissum Theophilo, eodem in calathò, Ver & Autumnum offert. Miratur ille in hyeme rosas

rosas non flaccidas, miratur poma non mar-
cida, miratur certantem cum munere suo
muneris bajulum, & jam non contentus
vidisse horti munera, ad ipsos hortos Chri-
stianus per omnia tormenta penetrare con-
tendit, quæ quidem ille ut spinas generosè
calcavit, dum animo volveret, quales rosas
quæreret. *Ex Surio.*

MEDITATIO

De castitate rosâ adumbratâ.

Intuere rosas, quas Angelus attulit Dorotheæ,
& tria in his deprehendes castitatis præsidia. 1.
Rubeus Rosæ color pudorem exprimit, sine quo
castitatis citò marcescit decôr. Vis castus esse? Pu-
dorem habe, ac verecundiam; verecundus oris
pudor impedit, quò minus hostis ad cor pertingat.
Fuge loca, ubi audiuntur, ac videntur ea, quæ læ-
dunt puritatem, atq; vultum pudicum etiam mini-
mo rubore suffundunt.

2. Rosa cingitur spinis, quibus ipsa nobiles pa-
riter ac ignobiles, divites ac inopes pungit. Hinc
discat Virgo singulari modestiâ & quadam severi-
tate mollioris & solutioris vitæ homines longè à
se repellere. Nunquam indulgenter patiatur dicen-
tem, aut facientem, quod castitati vel minimùm
repugnet. Ad hæc spinis, hoc est mortificatione,
cor, & corpus suum vallet, nam fieri nequit, ut
quis in castitate diu perseveret sine mortificatione.

3. Hæc Rosa in cælum spectat, quasi significet omnem suam pulchritudinem, & omnem suum amorem cælo se penitus consecrâsse, à quo nimirum sperat vitalem tum calorem, tum humorem, Quisquis amat castitatem, propriis viribus diffidat necesse est, & precibus assiduis petat hunc cæli florem; Parum enim aut nihil proderunt diligentia, & asperitas vitæ, nisi accedat benignitas Dei. Cùm virgines suam Christo voverunt, virginitatem, solum Deum respicere, solum Deo placere, solum Deum amare debent. *Virgines nulli placere studeant, nisi Domino, à quo pramium expectant virginitatis.* Cyp.

S. ROMUALDUS.

7 Februarii.

Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem: nam spiritus promptus est, caro autem infirma.

S. Marc. cap. 14.

S Romualdus Ravennæ ex illustrissima Ducum stirpe progenitus ad lubricam juventutis viam à teneris licet proclivis, mente tamen Deo devotus sese ad majora tentabat erigere. Et dum feras in sylvis persequitur, amorem venatur solitudinis. Antequam verò mundum vinceret, urgente Patre